

[Indenrigsministeren]

Omvendt er det udtrykkeligt fastslået, at sæde i et nationalt parlament er foreneligt med sæde i Europa-Parlamentet.

Fra dansk side har man under forhandlingerne lagt vægt på, at valget til Europa-Parlamentet kunne tilrettelægges på en måde, som giver de bedste muligheder for en nær tilknytning og overensstemmelse mellem de valgte repræsentanter og folketinget samt for en høj valgdeltagelse.

Selv om der har været vidtstrakt enighed om denne målsætning blandt medlemslandene, har der været forskellig opfattelse af, hvilke midler der er bedst egnede i så henseende.

Det er ved forhandlingerne i Rådet sikret, at folketinget står friest muligt i så henseende. Ifølge en Rådserklæring, der er knyttet til Akten, kan Danmark således som en overgangsordning vælge at indføre et obligatorisk dobbeltmandat og lade valg til Europa-Parlamentet afholde samtidig med valg til folketinget.

Det er regeringens opfattelse, at mulighederne for nær tilknytning og overensstemmelse mellem de valgte repræsentanter og folketinget samt høj valgdeltagelse bedst tilgodeses ved i valgloven at knytte de to nævnte betingelser til valgreglerne. Drøftelser i folketingets markedsudvalg har imidlertid vist, at der ikke er et flertal i folketinget bag en sådan løsning.

Regeringen har på denne baggrund fundet det rigtigst ikke at lade de to betingelser indgå i valglovsforslaget.

Af de tilgængelige oplysninger vedrørende valglovsforslagene i de øvrige EF-lande synes at fremgå, at der ej heller i disse lande vil blive gennemført lovbestemmelser til sikring af disse hensyn.

Europa-Parlamentets beføjelser er fastsat i traktaterne, og enhver forøgelse af Parlamentets beføjelser kræver traktatændring og dermed godkendelse i medlemslandenes parlamenter. Nærværende forslag vedrører alene *valgmåden* for Europa-Parlamentarikerne og medfører i sig selv ingen ændring i Parlamentets beføjelser, således som disse fremgår af traktaterne.

Forslaget medfører således heller ikke nogen ændring i den vetoret, som tilkommer medlemslandenes repræsentanter i Ministerrådet.

Det er i den af EFs Ministerråd vedtagne akt om direkte valg til Europa-Parlamentet fastsat, at der af Danmark skal vælges 16 repræsentanter.

Regeringen har fundet det ønskeligt, at Grønland på grund af sin særlige stilling inden for riget opnår repræsentation, selv om vælgertallet i Grønland ikke er tilstrækkeligt til at sikre et mandat, og det foreslås derfor, at den ene repræsentant vælges i Grønland efter regler fastsat i en særlig lov, ligesom det er tilfældet ved valg til folketinget.

Nærværende lovforslag omhandler derfor kun reglerne om valg af de 15 repræsentanter, som skal vælges i Danmark. Det foreslås, at hele Danmark skal udgøre ét valgområde, således at valget af de 15 repræsentanter foretages under ét på grundlag af kandidatlistes omfattende hele landet. Med det begrænsede antal repræsentanter vil det være vanskeligt at sikre en nogenlunde forholdsmæssig repræsentation af de forskellige partier, såfremt landet blev delt op i flere kredse. Hertil kommer, at udpræget lokale spørgsmål ikke i almindelighed kan forventes at komme til at spille nogen fremtrædende rolle.

Om lovforslagets øvrige indhold skal jeg gøre følgende bemærkninger:

Valgret foreslås tillagt dels danske folketingsvælgere, dels danske statsborgere over 20 år med fast bopæl i et andet EF-land, der begærer sig optaget på en særlig valgliste.

Med hensyn til *valgbarhed* foreslås det, at denne gøres betinget af valgret og af, at vedkommende ikke er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være repræsentant i Europa-Parlamentet. Formuleringen svarer til grundlovens § 30. Det foreslås endvidere, at folketinget godkender gyldigheden af repræsentanternes valg, hvorunder falder stillingtagen til deres valgbarhed.

Vedrørende *kandidatlistes* foreslås det, at partier, der ved det senest afholdte folketingsvalg opnåede repræsentation i folketinget og fortsat er repræsenteret i dette, kan indlevere kandidatlistes. Herudover foreslås der – uanset at der bør tilstræbes en nær forbindelse mellem danske repræsentanter til Europa-Parlamentet og folketingets partier – adgang for nye partier til deltagelse i parlamentsvalget. Kravet til antallet af vælgerunderskrifter er foreslået fastsat i overensstemmelse med 2 pct. spærrereglen i folketings-